

Súd: Okresný súd Ružomberok
Spisová značka: 9C/56/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5916202195
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Blažena Stašíková
ECLI: ECLI:SK:OSRK:2017:5916202195.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Ružomberok sudkyňou JUDr. Blaženou Stašíkovou v spore žalobcu: N. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. H. XX, XXX XX M., proti žalovanému: TOMEGAS SK s.r.o., so sídlom Palárikova 2773, 022 01 Čadca, zast. JUDr. Bohuslav Majchrák, advokát, spol. s r.o., Nová Bystrica 850, 023 05 Nová Bystrica, o náhradu škody vo výške 220,10 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 220,10 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne od 30.06.2016 do zaplataenia a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Žalobcovi súd voči žalovanému priznáva nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou dňa 12.04.2016 žalobca žiadal, aby mu žalovaný zaplatil sumu 653,10 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne z uvedenej dlžnej sumy od podania návrhu na súd až do zaplataenia ako aj trovy konania. Zmeneným návrhom podaným pred začatím konania sa žalobca domáhal zaplataenia sumy 220,10 eur s úrokom z omeškania vo výške 5,05% ročne od podania návrhu.

2. Žalobu odôvodnil tým, že sa domáha náhrady škody podľa § 420 a nasl. Občianskeho zákonníka a to z dôvodu, že natankoval na čerpacej stanici Benzinol v Ružomberku dňa 15.09.2015 zlý LPG, ktorý mu poškodil zariadenie vo vozidle, motor prestal normálne fungovať. Telefonoval na servis HATIAR s.r.o. Zvolen, kde mu technik povedal, že natankoval zlý plyn, vozidlo musel dať následne opraviť dňa 05.10.2015, čo mu spôsobilo výdavky vo výške 667,00 eur. Žalovaný mu do podania žaloby vyplatil iba 446,90 eur. S týmto nebol spokojný tak ju reklamoval u spoločnosti TOMRGAS. Pán C. D. mu poslal e-mail s tým, že v následnom vyrozumení mu oznámil, že pri náhrade zohľadnil vek LPG zariadenia a vek vozidla.

3. Na preukázanie svojich tvrdení predložil:

- Revíziu správu - Slovakcolor s.r.o., Prievidza
- Zákazkový list č. ZAK2013/0349 zo dňa 16.12.2013,
- Faktúra č. 20130341 zo dňa 21.12.2013 +doklad o úhrade
- Mailovú komunikáciu zo spoločnosťou TOMEGAS zo dňa 18.12.2015,
- Overenú fotokópiu dokladu o úhrade zo dňa 05.10.2015 na sumu 667,00 eur
- Protokol o technickej kontrole plynového zariadenia č. SKA 009 932
- Protokol o montáži plynového zariadenia zo dňa 17.12.2013

4. Žalovaný sa k podanej žalobe vyjadril písomne dňa 18.07.2016. Uviedol, že žalobca natankoval na čerpacej stanici spoločnosti Benzinol Slovakia LPG do motorového vozidla, ktorého je držiteľom a v ten istý deň sa na vozidle prejavila porucha zariadenia LPG, zapríčinená podľa servisného technika

nekvalitným plynom, pričom pokiaľ tento sa so svojou požiadavkou na náhradu škody neobrátil na spoločnosť Benzinol ale priamo na žalovaného, tak tento postup bol možný len vo vzťahu k dohode medzi žalovaným a Benzinolom Slovakia s.r.o. pre účely možného čo najrýchlejšieho riešenia oprávnených nárokov zákazníkov - spotrebiteľov spoločnosti Benzinol Slovakia s.r.o. Dňa 18.10.2015 na základe reklamácie žalobcu vec žalovaný riešil a následne čiastočne uznal jeho nárok na náhradu škody čo do výšky 446,90 eur a túto sumu aj uhradil. Vzhľadom na vek vozidla (ročník 2002), vek plynového zariadenia LPG a rozsah vykonanej opravy a nezodpovedajúcej potrebe odstránenia poruchy považuje žalobcom uplatnený rozsah škody nad rámec uhradenej sumy za nedôvodný. Poukázal na to, že žalobca žiadnym spôsobom neprezentuje zodpovednosť žalovaného za následok, na akom právnom základe. Žalovaná spoločnosť nebola v zmluvnom vzťahu so žalobcom, predávajúcim bola spoločnosť Benzinol Slovakia s.r.o. a preto žalovaný nie je pasívne legitimovaný v danom spore. Žiadal žalobu zamietnuť.

5. Na preukázanie svojich skutkových tvrdení predložil Listinu - „postup pre uplatnenie si reklamácie na kvalitu plynu dodávaného predajcovi spoločnosťou TOMEGAS SK s.r.o.“

6. Súd vykonal dokazovanie:

- Revíznou správou - Slovakcolor s.r.o., Prievidza
- Zákazkovým listom č. ZAK2013/0349 zo dňa 16.12.2013,
- Faktúrou č. 20130341 zo dňa 21.12.2013 +doklad o úhrade
- Mailovou komunikáciou so spoločnosťou TOMEGAS zo dňa 18.12.2015,
- Overenou fotokópiou dokladu o úhrade zo dňa 05.10.2015 na sumu 667,00 eur
- Protokolom o technickej kontrole plynového zariadenia č. SKA 009 932
- Protokolom o montáži plynového zariadenia zo dňa 17.12.2013
- Listinou - „postup pre uplatnenie si reklamácie na kvalitu plynu dodávaného predajcovi spoločnosťou TOMEGAS SK s.r.o.“
- Výsluchom sporových strán

7. Po vykonaní dokazovania súd rozsudkom zo dňa 20.10.2016 rozhodol tak, že výrokom I. zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 220,10 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00% ročne od 30.06.2016 do zaplatenia a to všetko v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku, výrokom II. v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,05% ročne zo sumy 220,10 eur od 12.04.2016 do zaplatenia a 5,00% ročného úroku z omeškania zo sumy 220,10 eur od 12.04.2016 do 29.06.2016 súd žalobu zamietol, výrokom III. žalobcovi súd voči žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100%.

8. Na základe žalovaným podaného odvolania Krajský súd v Žiline uznesením 6Co/227/2016 zo dňa 29.3.2017 zrušil rozsudok okresného súdu vo výroku I. a výroku III. pričom krajský súd konštatoval, že sudkyňa neuviedla predbežný právny názor na vec a už vôbec nie možnosť použitia zákona č. 294/1999 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú vadným výrobkom pri rozhodovaní prejednávanej veci, ktorá skutočnosť tak znamenala čiastočné obmedzenie práva žalovaného na účinnú obranu proti uplatnenému nároku. Ustanovenie § 389 ods. 1 písm. b) CSP umožňuje zrušiť rozhodnutie pre porušenie práva na spravodlivý proces len vtedy, ak nie je možná náprava pred odvolacím súdom. Krajský súd preto dôsledne zvažoval charakter porušenia procesných pravidiel a dospel k záveru, že opomenutie vyslovenia právneho názoru viedlo k zabráneniu eventuálnych nových návrhov na dokazovanie, ktorých posúdenie spadá predovšetkým do kompetencie súdu prvej inštancie. Uvedené platí predovšetkým z dôvodu naznačeného návrhu na znalecké dokazovanie žalobcom v podanom opravnom prostriedku, ktorého opodstatnenosť samozrejme bude posudzovať okresný súd. Keďže krajský súd dospel k presvedčeniu o porušení procesných práv odvolateľa, ďalej už sa nezaoberal podstatou žalovaného nároku z hľadiska hmotného práva, čo bude otázkou ďalšieho priebehu procesu na súde prvej inštancie. Po vrátení veci na ďalšie konanie bude okresný súd dbať na zachovanie práva žalobcu žalovaného v zmysle vysloveného právneho názoru a vo veci opätovne rozhodne. Po doplnení dokazovania okresný súd opätovne rozhodne o nároku žalobcu uplatnenom žalobou, pričom je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu vysloveným vyššie (§ 391 ods. 2 CSP).

9. V konaní súd následne postupoval v súlade s vysloveným právnym názorom Krajského súdu v Žiline týkajúceho sa procesného pochybenia, ktoré súd odstránil na pojednávaní dňa 22.6.2017 tak, že po výsluchu žalobcu a právneho zástupcu žalovaného podľa § 181 ods.1 CSP vyslovil svoj právny názor vo veci, ktorý je zhodný už s vysloveným názorom v rozsudku, ktorý bol vydaný dňa 20.10.2016.

Predmetná vec spadá pod ustanovenia zákona o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007Z.z., keďže v tomto prípade žalobca ako prijímateľ služby má postavenie spotrebiteľa. V súlade s odkazom zákona o ochrane spotrebiteľa na zákon č. 294/1999 Z.z. sa jedná o náhradu škody spôsobenú vadným výrobkom vo vzťahu k spotrebiteľovi. Tak ako je uvádzané v citovaných ustanoveniach súd považuje žalovaného za pasívne legitimovaný subjekt tak, ako to zdôvodňuje vo svojom rozsudku zo dňa 20.10.2016, keďže za výrobcu sa považuje aj ten, kto je uvedený v ustanovení § 4 až 6 uvedeného zákona. V tomto prípade okrem len ústne vznesenej námietky, žalovaná strana nepredložila žiadny dôkaz, ktorý by ju vylučoval zo zodpovednosti za vadný výrobok. Pokiaľ sa týka námietky vo vzťahu k zodpovednosti iba ak suma presahuje 663,87 eur, súd poukázal na to, že žalobca predložil doklad o skutočnej výške škody, ktorá bola 667,- eur, takže zodpovedá ust. § 1 zákona 294/1999 Z.z., pričom na tejto skutočnosti nič nemení ani to, že žalovaná suma po úprave petitu predstavuje iba 220,10 eur, keďže zo strany žalovaného došlo k čiastočnej úhrade pohľadávky. Súd teda vyslovil názor, že pokiaľ žalovaný nevyvráti predložené dôkazy zo strany žalobcu, má súd za to, že žaloba je v celom rozsahu dôvodná. Súd tiež poukázal na to, že žaloba bola žalovanej strane riadne doručená, k tejto mal možnosť sa vyjadriť, tak ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia CSP a v rámci svojho vyjadrenia mal možnosť predkladať a označiť dôkazy na svoje tvrdenia. Žiadne dôkazy, ktoré by vyvrátili tvrdenia žalobcu v tejto veci však žalovaný súdu nepredložil (viď str.2 zápisnice).

10.Po takto vyslovenom predbežnom právnom názore žalobca uviedol, že zotrúva v celom rozsahu na jeho vyjadreniach, žiadne iné doklady ako už predložil k veci nechce predložiť.

11.Zástupca žalovaného naďalej tvrdil nedostatok pasívnej vecnej legitímácie a uviedol, že súd nemôže prisúdiť viac ako žalobca požaduje, a preto poukázal na pôvodnú žalobu, kde sa domáhal sumy len 653,10 eur. Navrhol, aby súd vo veci vykonal znalecké dokazovanie znalcom z odboru dopravy na zistenie, či bola potrebná oprava v rozsahu ako ho vykonala spoločnosť HATIAR a o koľko došlo k zhodnoteniu motorového vozidla žalobcom po tejto oprave. Tento dôkaz nenavrhli skôr, a to z toho dôvodu, že ich to ani nenapadlo, pretože oni sa zamerali v 1.rade na to, že nie sú pasívne legitimovaný v spore. Žalovaný uhradil nárok na náhradu škody, a to len z toho dôvodu, že mali medzi sebou žalovaný a spoločnosť Benzinol obchodnú dohodu, že nároky na náhradu škody v súvislosti s dodávkou vadného plynu uhradí žalovaný, ale len do tej výšky, ktorú on uzná za vhodnú. V ďalšej časti si mal žalobca uplatniť nárok v zmysle Obč.zákonníka. Ďalej uviedol, že keďže žalovaný uznal nárok na náhradu škody len do výšky 446,90 eur, žalobcu ako spotrebiteľa informoval, že zo svojím nárokom sa má obrátiť na inú spoločnosť, a to informačným tlačivom, ktorým preukázal, že spoločnosť Benzinol mala na viditeľnom mieste oznámenie, kde sa má spotrebiteľ domáhať ďalšieho nároku. Takáto povinnosť žalovanému však nevyplýva zo žiadnych skutočností. V prípade, ak súd nariadi znalecké dokazovanie, tak v lehote 5 dní doručia otázky pre znalca nakoľko nemali dostatok času na prípravu. Na záver žiadal, aby súd žalobu zamietol, zotrúval na stanovisku, že nie je zodpovedným subjektom, pretože zodpovedným subjektom za škodu, ktorá vznikla žalobcovi, je Benzinol Slovakia ako predajca. Pokiaľ sa týka žalovaného, tento by mohol byť zodpovedný na základe zákona o náhrade škody spôsobenej vadným výrobkom iba za predpokladu, že výška škody by dosahovala sumu 663,87 eur. Žalobca však žaloval sumu 653,10 eur, a teda nemôže byť žalovaný zodpovedným subjektom v danom prípade. Súd je viazaný týmto nárokom a preto nemôže prisúdiť viac ako bolo žalobou požadované. Ďalej poukázal na to, že voči žalovanému boli uplatnené viacnásobné nároky na náhradu škody z tohto titulu, avšak iba žalobca sa domáhal svojho nároku súdnou cestou, a preto jediným spôsobom, ako preukázať, či žalovaný je zodpovedným subjektom v tomto prípade, je znalecký alebo odborný posudok. Výška náhrady, ktorú žalobca uhradil za opravu, nezodpovedá skutočnej škode, pretože sú názoru, že nebolo potrebné vykonávať opravu v takom rozsahu, ako bola žalobcovi účtovaná. Toto však je možné preukázať iba znaleckým posudkom.

12.Po výsluchu sporových strán súd opätovne vykonal dokazovanie listinami, ktoré sa nachádzajú v spise, a to revíznou správou Slovak color s.r.o. Prievidza, zákazkovým listom č. ZAK 2013/0349 zo dňa 6.12.2013, faktúrou č. 20130341 zo dňa 21.12.2013, a dokladom o úhrade zo dňa 5.10.2015 na sumu 667,- eur, mailovou komunikáciou žalobcu so spoločnosťou Tomegas zo dňa 18.12.2015, protokolom o technickej kontrole plynového zariadenia č. SKK 009932, protokolom o montáži plynového zariadenia zo dňa 17.12.2013, listinou označenou ako postup pre uplatnenie si reklamácie na kvalitu plynu dodávaného predajcovi spoločnosťou Tomegas sk s.r.o.

13.Súd zistil tento skutkový stav:

Dňa 17.12.2013 žalobcovi bolo do jeho motorového vozidla Škoda Octavia č. karosérie TMBGL210732718351 namontované plynové zariadenie LPG -BRC v hodnote 1.100,00 eur spoločnosťou HATIAR s.r.o. Zvolen. Dňa 15.09.2015 po natankovaní LPG na čerpacej stanici Benzinol v Ružomberku prestalo vozidlo riadne fungovať, pričom po telefonáte so spoločnosťou HATIAR s.r.o. Zvolen žalobcovi servisný technik oznámil, že sa jedná o vadný plyn. K oprave vozidla došlo dňa 5.10.2015 spoločnosťou HATIAR s.r.o., Zvolen, za ktorú opravu zaplatil žalobca dňa 05.12.2015 sumu 667,00 eur pokl. dokladom č. 8 /498. Na základe uplatnenej náhrady škody spoločnosť žalovaného uhradila žalobcovi sumu 446,90 eur s odôvodením, že bol čiastočne uznaný nárok, keď spoločnosť žalobcu zobrala do úvahy vek plynového zariadenia LPG a rozsah vykonanej opravy, ktorú považovali za dôvodnú vo vzťahu ku skutočnostiam preukázaným pri likvidácii škôd iných poškodených. V ostatnom rozsah vykonaná oprava nezodpovedala potrebe odstránenia poruchy motorového vozidla vyvolanej použitím nekvalitného tovaru a zároveň bola zohľadnená amortizácia vozidla.

14. Tento skutkový stav medzi sporovými stranami nebol sporný.

15. Spornou bola iba skutočnosť či žalovaný je v danom spore pasívne legitimovaným subjektom a aká výška škody mala byť žalobcovi uhradená.

16. V predmetnom spore súd posudzoval vzťah medzi žalobcom a predajcom spoločnosťou Benzinol Slovakia, ktorá nakupovala pohonné hmoty LPG od žalovaného na účely ich predaja konečnému kupujúcemu, ako vzťah spotrebiteľský opierajúc sa o ust. § 1 a 2 platného zákona č. 250/2007 z 9. mája 2007 o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa ktorého tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len "združenie") a označovanie výrobkov cenami a vzťahuje sa na predaj výrobkov a poskytovanie služieb, ak k plneniu dochádza na území Slovenskej republiky alebo ak plnenie súvisí s podnikaním na území Slovenskej republiky.

Podľa ust. § 2 na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy 1) nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, 2) zamestnania alebo povolania, 2a) predávajúcim osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet, výrobcom osoba, ktorá výrobok vyrobí, vyťaží, obnoví, upraví alebo inak získa a má sídlo alebo miesto podnikania na území členského štátu Európskej únie, členského štátu Európskeho hospodárskeho priestoru alebo Turecka (ďalej len "členský štát"), alebo ten, kto sa za výrobcu vydáva označením výrobku svojím menom, ochrannou známkou alebo iným rozlišovacím znakom, alebo osoba z dodávateľského reťazca, ktorej činnosť môže ovplyvniť bezpečnostné vlastnosti výrobku, osoba, ktorá má sídlo alebo miesto podnikania na území členského štátu a je splnomocnencom 3) výrobcu, ktorý nemá sídlo alebo miesto podnikania na území členského štátu, dovozca, ak výrobcu nemožno určiť podľa bodu 1 alebo 2.

17. Civilný sporový poriadok v ust. § 290 až 300 spotrebiteľovi priznáva postavenie slabšej zmluvnej strany a splnomocňuje súd, aby takémuto subjektu venoval pri posúdení oprávnenosti nároku uplatneného žalobou zvýšenú ochranu.

18. Pri posudzovaní pasívnej subjektivity žalovaného je potrebné vychádzať z ust. § 18 z. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého:

1) Predávajúci je povinný spotrebiteľa riadne informovať o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť, a o vykonávaní záručných opráv. Reklamačný poriadok musí byť na viditeľnom mieste dostupnom spotrebiteľovi.

2) Spotrebiteľ môže uplatniť reklamáciu v ktorejkoľvek prevádzkarni predávajúceho, v ktorej je prijatie reklamácie možné s ohľadom na predávané výrobky alebo poskytované služby, alebo u určenej osoby. Určená osoba môže reklamáciu vybaviť iba odovzdaním opraveného výrobku, inak reklamáciu postúpi predávajúcemu na vybavenie.

3) V prevádzkarni a u určenej osoby podľa odseku 2 musí byť počas prevádzkovej doby prítomný zamestnanec poverený vybavovať reklamácie. Pri skupinových zájazdoch musí predávajúci zabezpečiť v mieste zájazdu nepretržitú prítomnosť poverenej osoby oprávnenej vybavovať reklamácie po celý čas zájazdu.

4) Ak spotrebiteľ uplatní reklamáciu, predávajúci alebo ním poverený zamestnanec alebo určená osoba je povinný poučiť spotrebiteľa o jeho právach podľa všeobecného predpisu; 22) na základe rozhodnutia spotrebiteľa, ktoré z týchto práv spotrebiteľ uplatňuje, je povinný určiť spôsob vybavenia reklamácie podľa § 2 písm. m) ihneď, v zložitých prípadoch najneskôr do 3 pracovných dní odo dňa uplatnenia reklamácie, v odôvodnených prípadoch, najmä ak sa vyžaduje zložité technické zhodnotenie stavu výrobku alebo služby, najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po určení spôsobu vybavenia reklamácie sa reklámia vybaví ihneď, v odôvodnených prípadoch možno reklamáciu vybaviť aj neskôr; vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po uplynutí lehoty na vybavenie reklamácie má spotrebiteľ právo od zmluvy odstúpiť alebo má právo na výmenu výrobku za nový výrobok.

5) Predávajúci je povinný na požiadanie orgánu dozoru preukázať kópiu potvrdenia o prijatí reklamácie, dôvody, pre ktoré nie je možné rozhodnúť o spôsobe vybavenia reklamácie ihneď a pre ktoré nie je reklamáciu možné vybaviť ihneď po určení spôsobu vybavenia reklamácie, zaslanie alebo výsledky odborného posúdenia a kópiu dokladu o vybavení reklamácie.

6) Ak spotrebiteľ reklamáciu výrobku uplatnil počas prvých 12 mesiacov od kúpy, môže predávajúci vybaviť reklamáciu zamietnutím len na základe odborného posúdenia; bez ohľadu na výsledok odborného posúdenia nemožno od spotrebiteľa vyžadovať úhradu nákladov na odborné posúdenie ani iné náklady súvisiace s odborným posúdením. Predávajúci je povinný poskytnúť spotrebiteľovi kópiu odborného posúdenia odôvodňujúceho zamietnutie reklamácie najneskôr do 14 dní odo dňa vybavenia reklamácie. Tým nie je dotknutá povinnosť predávajúceho podľa odseku 9.

7) Predávajúci je povinný pri uplatnení reklamácie vydať spotrebiteľovi potvrdenie. Ak je reklámia uplatnená prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie, 22a) predávajúci je povinný potvrdenie o uplatnení reklamácie doručiť spotrebiteľovi ihneď; ak nie je možné potvrdenie doručiť ihneď, musí sa doručiť bez zbytočného odkladu, najneskôr však spolu s dokladom o vybavení reklamácie; potvrdenie o uplatnení reklamácie sa nemusí doručovať, ak spotrebiteľ má možnosť preukázať uplatnenie reklamácie iným spôsobom.

10) Predávajúci je povinný viesť evidenciu o reklamáciách a predložiť ju na požiadanie orgánu dozoru na nazretie. Evidencia o reklamácii musí obsahovať údaje o dátume uplatnenia reklamácie, dátume a spôsobe vybavenia reklamácie a poradové číslo dokladu o uplatnení reklamácie.

11) Povinnosti uvedené v odsekoch 4 až 9 sa vzťahujú aj na určenú osobu, v odôvodnených prípadoch môže reklamáciu prijatú určenou osobou alebo osobou splnomocnenou predávajúcim na prijatie reklamácie vybaviť predávajúci. Plynutie lehôt na vybavenie reklamácie tým nie je dotknuté.

12) Ustanovenia uvedené v odsekoch 4 až 10 sa použijú na vybavenie reklamácií, ak osobitný predpis 22b) neustanovuje inak.

13) Vybavením reklamácie nie je dotknuté právo spotrebiteľa na náhradu škody podľa osobitného predpisu. 22c)

15). Pod bodom 22c) citovaný zákon o ochrane spotrebiteľa odkazuje na z.č. 294/1999 Z.z. z 2. novembra 1999 o zodpovednosti za škodu spôsobenú vadným výrobkom.

Podľa § 1 z.č. 294/1999 Z.z. ods.:

1) Výrobca zodpovedá za škodu spôsobenú vadným výrobkom na zdraví alebo na živote poškodeného alebo na veci inej, ako je vadný výrobok, ak je obvykle určená na osobné použitie alebo na osobnú spotrebu, ktorá poškodenému slúžila prevažne na tento účel, ak poškodený preukáže, že výrobok je vadný, škodu a príčinnú súvislosť medzi vadným výrobkom a škodou.

2) Výrobca zodpovedá za škodu na veci inej, ako je vadný výrobok, podľa odseku 1, len ak je škoda vyššia ako 20 000 Sk (663,87 eur).

Podľa § 2 ods.

Výrobkom podľa tohto zákona je každá hnuiteľná vec, ktorá bola vyrobená, vyťažaná alebo inak získaná, bez ohľadu na stupeň jej spracovania a ktorá je určená na uvedenie do obehu. Výrobkom podľa tohto zákona je aj hnuiteľná vec, ktorá je súčasťou alebo príslušenstvom inej hnuiteľnej alebo nehnuteľnej veci. Za výrobok sa považuje aj elektrina a plyn, ktoré sú určené na spotrebu.

Podľa § 3 ods.

1) Výrobok je podľa tohto zákona vadný, ak nezaručuje bezpečnosť jeho užívania alebo použitia, ktorú možno od neho odôvodnene očakávať, najmä vzhľadom na

a/prezentáciu výrobku a informácie o výrobku, ktoré výrobca poskytol alebo mal poskytnúť,
b/predpokladaný spôsob jeho užitia alebo použitia a účel, na aký môže výrobok slúžiť,
c/čas, keď bol výrobok uvedený do obehu.

Podľa § 4 ods.

1)Výrobca podľa tohto zákona je ten, kto výrobok vyrobil, vyťažil alebo inak získal alebo kto sa za výrobcu vydáva označením výrobku svojím menom, ochrannou známkou alebo iným rozlišovacím znakom, ktorý ho identifikuje ako výrobcu alebo ktorý ho odlišuje od iného výrobcu.

2)Za výrobcu sa považuje aj ten, kto výrobok dovezie zo zahraničia na účel predaja, nájmu alebo inej formy užitia alebo použitia v rámci svojej obchodnej činnosti; tým nie je dotknutá zodpovednosť výrobcu podľa odseku 1.

3)Ak výrobcu podľa odseku 1 nemožno zistiť, považuje sa za výrobcu každý, kto výrobok dodá a do jedného mesiaca od uplatnenia nároku na náhradu škody neoznámí poškodenému meno výrobcu alebo toho, kto mu výrobok dodal. To platí aj o dovezenom výrobku, ak dovozcu výrobku podľa odseku 2 nemožno zistiť, aj keď výrobca podľa odseku 1 je známy.

Podľa § 5 ods.

Výrobca sa zbaví zodpovednosti za škodu spôsobenú vadným výrobkom, ak preukáže, že

a) výrobok neuviedol do obehu, alebo

b) podľa okolností, ktoré vznikli škody predchádzali, možno vychádzať z toho, že výrobok nebol vadný v čase jeho uvedenia do obehu alebo vada výrobku nastala neskôr, alebo

c) výrobok nevyrobil na predaj alebo na iné užitie alebo použitie na podnikateľské účely, ani ho nedistribuoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, alebo

d) vada výrobku je dôsledkom splnenia povinnosti vyplývajúcej výrobcovi zo všeobecne záväzného právneho predpisu, alebo

Podľa § 6 ods.

1)Na náhradu škody spôsobenej vadným výrobkom sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak tento zákon neustanovuje inak.

2)Výška náhrady škody spôsobenej vadným výrobkom sa zníži, ak výrobca preukáže, že škoda bola spôsobená vadným výrobkom a súčasne aj zavinením poškodeného alebo osoby, za ktorú poškodený zodpovedá. 1)

Podľa § 8, zodpovednosť výrobcu za škodu spôsobenú vadným výrobkom nemožno vopred zmluvne vylúčiť ani obmedziť.

Podľa § 9 ods.

1)Právo na náhradu škody spôsobenej vadným výrobkom sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel alebo sa mohol dozvedieť o škode spôsobenej vadným výrobkom a o totožnosti výrobcu.

2)Najneskôr sa právo na náhradu škody spôsobenej vadným výrobkom premlčí za desať rokov odo dňa, keď výrobca vadný výrobok, ktorý spôsobil škodu, uviedol do obehu.

19.Na základe vyššie citovaných ustanovení zákona je teda žalovaný pasívne legitimovaným subjektom podľa z.č. 294/1999 Z.z. §1 a §2, keď podľa názoru súdu vzhľadom na predmet jeho činnosti zapísaný v obchodnom registri (veľkoobchod s pevnými, kvapalnými a plynými palivami a súvisiacimi produktmi) je ho možno považovať za výrobcu.

Podľa § 150 Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) ods..

1)Strany majú povinnosť pravdivo a úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu.

2)Na zistenie podstatných a rozhodujúcich skutočností môže súd strany požiadať o ďalšie skutkové tvrdenia.

Podľa § 153 CSP ods.

1)Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.

2)Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu.

3)Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.

Podľa § 154 CSP, prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany možno uplatniť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa dokazovanie končí.

20.Súd po vyhodnotení vykonaného dokazovania žalobe vyhovel a zaviazal žalovaného na zvyšnú časť uplatnenej škody, keď dospel k záveru, že nebolo sporné, že žalobca riadne uplatnil reklamáciu u predajcu, u ktorého pohonné hmoty zakúpil, ktorý ho odkázal na priame uplatnenie reklamácie a náhrady škody u žalovaného. Akékoľvek dohody uzatvorené medzi predajcami LPG a žalovaným či už ústne alebo písomné, z ktorých vyplýva svojvoľné rozhodnutie o výške náhrady škody nemôžu byť v neprospech spotrebiteľa (§8zákona č. 294/1999 Z.z.). Podľa ust. § 18 ods. 1 z. č. 250/2007 Z. z. predávajúci je povinný spotrebiteľa riadne informovať o podmienkach a spôsobe reklamácie vrátane údajov o tom, kde možno reklamáciu uplatniť. Splnenie tejto povinnosti, preukázal priamo žalovaný a to predložením listiny označenej ako "postup pre uplatnenie si reklamácie na kvalitu plynu dodávaného predajcovi spoločnosťou TOMEGAS SK s.r.o.", podľa ktorej žalovaný priamo zodpovedá za reklamáciu a teda náhradu za zaplatený tovar (plyn) a tiež za škodu vadným výrobkom spôsobenú. Žalobca v zmysle pokynov predávajúceho postupoval a preto je na žalovanom aby preukázal, že za predmetnú škodu nezodpovedá.

21.Vo vzťahu k žalovaným opätovne namietanej pasívnej legitímácii súd považuje za potrebné ešte uviesť, že táto námietka zostala iba v rovine tvrdení žalovaného bez toho aby na túto skutočnosť predložil akýkoľvek dôkaz. Žalovaný prevzal žalobu s prílohami dňa 29.6.2016, vyjadrenie k žalobe podal dňa 18.7.2016, v ktorom vyjadrení namietal pasívnu legitímáciu dôvodiac tým, „že žalobca natankoval LPG na čerpacej stanici BENZINOL SLOVAKIA a v ten istý deň sa na motorovom vozidle prejavila porucha zariadenia LPG. So svojou požiadavkou o uspokojenie nároku na náhradu škody sa neobrátil žalobca na spoločnosť BENZINOL SLOVAKIA ako predajcu ale na žalovaného,, pričom tento postup bol možný len vo vzťahu k ich dohode so spoločnosťou BENZINOL SLOVAKIA s.r.o ako obchodnému partnerovi a pre účely možného čo najrýchlejšieho riešenia oprávnených nárokov zákazníkov-spotrebiteľov. Vec riešili dňa 18.10.2015 a následne vo vzťahu k predloženej dokumentácii čiastočne uznali nárok žalobcu na náhradu škody čo do výšky 446,90 eur a túto mu aj uhradili. Vo vyjadrení zo dňa 18.10.2015 poukázali na skutočnosť, že vzhľadom na vek vozidla, vek plynového zariadenia a na rozsah vykonanej opravy považujú škodu na rámec sumy 446,90 eur za nedôvodnú. (č.l. 29 spisu)". Na toto svoje tvrdenie však nenavrhol vykonať žiadny dôkaz. Žiadnu obchodnú dohodu medzi ním a spoločnosťou BENZINOL SLOVAKIA s.r.o. súdu nepredložil. V priebehu konania sa odvolával len na Listinu - „postup pre uplatnenie si reklamácie na kvalitu plynu dodávaného predajcovi spoločnosťou TOMEGAS SK s.r.o.“ Z obsahu tejto listiny, ktorú súd vykonal ako dôkaz však žiadne poučenie pre spotrebiteľa, okrem toho, že „nárok na náhradu škody bude posudzovaný spoločnosťou TOMEGAS SK s.r.o osobitne a bude nahradený v rozsahu, ktorý spoločnosť TOMEGAS SK uzná za dôvodný a oprávnený“ (čo je zjavne v rozpore s § 6 zákona č. 294/1999Z.z.), nevyplýva a nie je uvedené u koho sa má spotrebiteľ domáhať zvyšku škody. Toto nevyplýva ani z e-mailovej komunikácie medzi sporovými stranami zo dňa 18.12.2015. Ak teda Listinu - „postup pre uplatnenie si reklamácie na kvalitu plynu dodávaného predajcovi spoločnosťou TOMEGAS SK s.r.o.“, na ktorú sa žalovaný odvoláva, má súd posudzovať ako splnenie informačnej povinnosti podľa §10a ods.1 písm. f/Zákona o ochrane spotrebiteľa, žalobca postupoval presne v súlade s uvedenou informáciou.

22.Vo svojom vyjadrení nasledujúcom po vydaní zrušujúceho uznesenia Krajským súdom v Žiline žalovaný dôvodil, že nie je pasívne legitimovaný z dôvodu, že výška škody nedosahuje sumu 663,87 eur, na ktorú skutočnosť žiadal vykonať znalecké dokazovanie, čím by preukázal nedostatok svojej pasívnej legitímácie. Súd postupujúc podľa § 185 ods.1 CSP rozhodol o nevykonaní tohto dôkazu, keď má za to, že v súčasnom štádiu konania ide o nehospodárny dôkaz keď nič nebránilo žalovanému v postupe podľa § 209 CSP. Podľa § 207 CSP súd nariadi znalecké dokazovanie ak rozhodnutie závisí od posúdenia skutočností, na ktoré treba vedecké poznatky čo podľa názoru súdu v tomto prípade nenastalo. Pre úplnosť je potrebné dodať, že aj keď v procese prvého pojednávania súd nevyslovil svoj predbežný názor vo vzťahu k zodpovednosti za vadný výrobok, rozsudok súdu nemohol byť pre žalovaného prekvapivý, pretože ako vyplýva so žalovaným predloženej Listiny - „postup pre uplatnenie si reklamácie na kvalitu plynu dodávaného predajcovi spoločnosťou TOMEGAS SK s.r.o.“, na ktorú sa počas konania odvolával, už v prvom odseku sa uvádza „..... za účelom pružného riešenia reklamácií súvisiacich s dodaním vadného plynu (tovar)...“. Už touto listinou deklaroval, že sa jedná o náhradu škody za vadný tovar pričom je možné predpokladať, že vzhľadom na jeho zastúpenie advokátom, bude

jeho zástupca postupovať v súlade s ust. § 1 ods.1 a §18 ods.1 zákona č. 586/2003 Z.z o advokácii a zabezpečiť dôkaz na preukázanie, že žalovaný nie je legitimovaným subjektom v tomto spore.

23.Vo vzťahu k pasívnej legitímácii žalovaný ďalej tvrdil, že o tom, že výška škody nedosahuje sumu 663,87 eur svedčí skutočnosť, že žalovaný pôvodne žaloval sumu 653,10 eur.

24.Súd k uvedenému uvádza, že pred začatím konania vo veci súd uznesením č.k. 9C/56/2016-7 zo dňa 27.04.2016 vyzval žalobcu na odstránenie väd podania a poukázal na v tom čase platné ustanovenia § 43 ods.1, 42 ods.2,3 a § 79 ods.1 a 2 Občianskeho súdneho poriadku. Vady podania žalobca odstránil dňa 23.5.2016 tak, že žiadal zaviazať žalovaného na zaplatenie 220,10 eur ako rozdiel medzi škodou vo výške 667 eur a úhradou vykonanou žalovaným vo výške 446,90 eur. Skutočná škoda teda podľa tvrdenia žalobcu a ním predložených dôkazov predstavovala sumu 667 eur. Nakoľko k zmene žaloby došlo pred jej doručením žalovanému o zvyšku pôvodne žalovanej sumy súd nerozhodoval (analogicky § 145 ods. 3 CSP).

25.Pokiaľ sa týka výšky škody, žalovaný netvrdil a ani neuplatnil prostriedky procesnej obrany, ktorými by preukázal dôvodnosť zníženia náhrady uplatnenej škody o žalovanú sumu, teda z čoho vychádzal pri stanovení amortizácie vozidla, zariadenia LPG a posudzovaní dôvodnosti opravy. Svojej zodpovednosti za nemôže zbaviť tým, že s čerpacou stanicou uzatvorí, ako uviedol právny zástupca žalovaného, „ústnu dohodu“ o tom, že nárok na náhradu škody bude žalovaným nahradený iba do výšky, ktorú spoločnosť žalovaného uzná za dôvodnú a oprávnenú, nakoľko takéto dojednanie je v rozpore s ust. § 420 a § 442 Občianskeho zákonníka ako aj zákona o ochrane spotrebiteľa a tiež aj ust. § 6 ods.2 citovaného zákona č. 294/1999 Z.z. Výška náhrady škody spôsobenej vadným výrobkom sa zníži, ak výrobca preukáže, že škoda bola spôsobená vadným výrobkom a súčasne aj zavinením poškodeného alebo osoby, za ktorú poškodený zodpovedá. Žalovaný tvrdenia žalobcu ničím nevyvrátil, neuniesol dôkazné bremeno čo do popretia výšky škody a preto súd žalobcovi vyhovel. Nariadenie žalobcom navrhovaného znaleckého dokazovania súd v tomto štádiu konania už aj vzhľadom k uplatnenej výške škody, nepovažuje za hospodárne, keď už pred prvým pojednávaním mal žalovaný k dispozícii všetky doklady (ktoré mu žalobca doručil jednak pri uplatnení nároku a následne mu boli doručené spolu so žalobou) na to aby zabezpečil aspoň odborné vyjadrenie. Ako vyplýva z vyššie citovaného ust. § Podľa § 153 ods. 1, 2CSP, strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania. Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Táto sudcovská koncentrácia konania neplatí len vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi (§ 296, § 295 CSP) nie však vo vzťahu k žalovanému, ktorý je navyše aj zastúpený advokátom.

26.Vo vzťahu k úrokom z omeškania súd postupoval v súlade s § 517 ods.1, 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. z 18. apríla 1995, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (k § 517 ods. 2 a k § 53b ods. 1) s tým, že úrok z omeškania súd priznal od 30.06.2016 z dôvodu, že žalobca nepreukázal výzvu, ktorou vyzval žalovaného na zaplatenie škody a žalovaný sa potom dostal do omeškania s platením odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby (29.06.2016), ktorú možno považovať za výzvu na zaplatenie. Podľa § 3 nariadenia, je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Ku dňu omeškania, t.j. 30.06.2016 bola základná úroková sadzba ECB 0,00%, teda úrok z omeškania predstavuje 5,00% z dlžnej istiny. O výroku II., v časti o zaplatenie úroku z omeškania vo výške 0,05% ročne zo sumy 220,10 eur od 12.04.2016 do zaplatenia a 5,00% ročného úroku z omeškania zo sumy 220,10 eur od 12.04.2016 do 29.06.2016, v ktorej súd žalobu rozsudkom zo dňa 20.10.2016 zamietol súd už nerozhodoval, nakoľko v tejto časti zostal rozsudok okresného súdu č.k. 9C/56/2016-52 zo dňa 20.10.2016 nedotknutý.

Podľa § 255 ods.1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods.1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Podľa § 262 ods.2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

27.Pri rozhodnutí o náhrade trov konania súd aplikoval ustanovenie § 255 ods.1 CSP nakoľko žalobca vo výške istiny mal plný úspech vo veci.. O výške priznanej náhrady bude rozhodnuté podľa ust. § 262 ods.2 CSP v spojení s ust. § 251 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Ružomberok, písomne v dvoch vyhotoveniach.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.(§ 359 CSP)

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a)neboli splnené procesné podmienky,
- b)súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c)rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d)konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e)súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f)súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g)zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h)rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a)sa týkajú procesných podmienok,
- b)sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c)má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d)ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.